

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμβιβάζεται με τα άρθρα 17 και 20 της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ διάταξη κράτους μέλους, τεθείσα σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2008, ήτοι μετά τη γένεση του δικαιώματος προς έκπτωση φόρου, και προβλέπουσα, για τους σκοπούς της εκπτώσεως του ΦΠΑ ο οποίος καταβλήθηκε και δηλώθηκε λόγω παραδόσεως αγαθών και παροχής υπηρεσιών πραγματοποιηθεισών κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους 2007, την υποχρέωση τροποποιήσεως των στοιχείων των τιμολογίων και της υποβολής συμπληρωματικής δηλώσεως;
- 2) Είναι σύμφωνο με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, ήτοι ότι δικαιολογείται αντικειμενικώς, είναι εύλογο, αναλογικό και συνάδει προς την αρχή περί ασφαλείας δικαίου το προβλεπόμενο στο άρθρο 269, παράγραφος 1, του νέου νόμου περί ΦΠΑ μέτρο, βάσει του οποίου, σε περίπτωση κατά την οποία πληρούνται οι προβλεπόμενες με την εν λόγω διάταξη προϋποθέσεις, τα απορρέοντα δικαιώματα και οι προς εκπλήρωση υποχρεώσεις θα πρέπει να εκτιμώνται και εφαρμόζονται κατά τις διατάξεις του νέου αυτού νόμου, έστω και αν η γενεσιουργός των εν λόγω δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ημερομηνία είναι προγενέστερη της ενάρξεως ισχύος του νόμου, υπό την επιφύλαξη τυχόν παραγραφής;

(¹) Οδηγία 77/388/ΕΟΚ, έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) (Τσεχική Δημοκρατία) στις 5 Οκτωβρίου 2009 — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany κατά Ministerstvo kultury

(Υπόθεση C-393/09)

(2010/C 11/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Καθού η αίτηση: Ministerstvo kultury

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1991, για τη νομική προ-

στασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για τους σκοπούς της προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ως έργου σύμφωνα με την οδηγία αυτή, η φράση «κάθε μορφή έκφρασης ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή» περιλαμβάνει και τη γραφική διασύνδεση χρήστη (graphic user interface) προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ή μέρους του προγράμματος αυτού;

- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, συνιστά η τηλεοπτική μετάδοση, με την οποία το κοινό δύναται να αντιληφθεί μέσω των αισθήσεών του τη γραφική διασύνδεση χρήστη προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ή μέρους του προγράμματος αυτού, μολονότι δεν δύναται να ασκήσει ενεργώως έλεγχο στο πρόγραμμα αυτό, παρουσίαση έργου ή μέρους του στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας;

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Οκτωβρίου 2009 η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 2 Ιουλίου 2009 στην υπόθεση T-279/06, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ)

(Υπόθεση C-401/09 P)

(2010/C 11/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει τη διάταξη του Πρωτοδικείου,

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας περί απορρίψεως της προσφοράς της ανααιρεσείουσας και περί αναθέσεως της εκτελέσεως της συμβάσεως στον επιλεγέντα υποψήφιο,

— να υποχρεώσει την ΕΚΤ να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίουσας καθώς και τις λοιπές δαπάνες και τα λοιπά έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε σε σχέση με την πρωτόδικη προσφυγή, ακόμη και αν η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως απορριφθεί, καθώς και τα έξοδα της κατ' αναιρέση δίκης, εφόσον η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι η ένσταση απαραδέκτου της καθής, η οποία προβλήθηκε με το υπόμνημα αντικρούσεως, έπρεπε να έχει κριθεί απαράδεκτη, λόγω του ότι δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο προβλέπει ρητώς ότι η ένσταση αυτή πρέπει να υποβάλλεται «με χωριστό δικόγραφο». Η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το Πρωτοδικείο, δεχόμενο την ένσταση απαραδέκτου και παραλείποντας να σχολιάσει τα επιχειρήματα της αναιρεσίουσας σε σχέση με την ένσταση αυτή, παρέβη το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

Κατά τη γνώμη της αναιρεσίουσας, το Πρωτοδικείο κακώς δέχθηκε ότι, δεδομένου ότι η προσφορά της Ευρωπαϊκής Δυναμικής δεν έγινε δεκτή, αυτή δεν είχε έννομο συμφέρον προκειμένου να ζητήσει την αναθεώρηση της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής. Η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε ότι η προσφεύγουσα έπρεπε οπωσδήποτε να λάβει *Arbeitsnehmerüberlassungsgenehmigung* (AÜG), προκειμένου να παρέχει τις υπηρεσίες της νομίμως.

Τέλος, η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε να εφαρμόσει τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να αιτιολογήσει την απόφασή της.

Προσφυγή της 20ής Οκτωβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-404/09)

(2010/C 11/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, D. Recchia και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει:

- α) ότι το Βασιλείο της Ισπανίας, εγκρίνοντας τη λειτουργία των υπαίθριων ορυχείων «Fonfría», «Nueva Julia» και «Los Ladrones» χωρίς να εξαρτήσει την έγκριση αυτή από προηγούμενη αξιολόγηση με σκοπό να προσδιοριστούν, να περι-

γραφούν και να εκτιμηθούν δεόντως τα άμεσα, έμμεσα και σωρευτικά αποτελέσματα που έχει η λειτουργία των υπαίθριων ορυχείων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3 και 5, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, που τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΟΚ.

- β) ότι, από το 2000, ημερομηνία κατά την οποία η περιοχή «Alto Sil» χαρακτηρίστηκε ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας Πτηνών (στο εξής: ΖΕΠΠ), το Βασιλείο της Ισπανίας,

— εγκρίνοντας τη λειτουργία των υπαίθριων ορυχείων «Nueva Julia» και «Los Ladrones» χωρίς να εξαρτήσει την έγκριση αυτή από κατάλληλη αξιολόγηση των ενδεχόμενων επιπτώσεων των εν λόγω σχεδίων και, εν πάση περιπτώσει, χωρίς να εξασφαλίζει ότι, παρά τους κινδύνους που παρουσίαζαν τα προαναφερθέντα σχέδια για το είδος «αγριόκουρκος» που συνιστά ένα από τα προστατευόμενα είδη που οδήγησαν στον χαρακτηρισμό της περιοχής «Alto Sil» ως ΖΕΠΠ και ελλείψει εναλλακτικών λύσεων, εντούτοις πληρούνταν οι όροι υπό τους οποίους επιτρέπεται η πραγματοποίηση ενός σχεδίου μόνο για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος και μόνον κατόπιν ανακοινώσεως στην Επιτροπή των αναγκαίων αντισταθμιστικών μέτρων για την εξασφάλιση της συνοχής του προγράμματος Natura 2000,

— και, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να αποτρέψει την καταστροφή των οικοτόπων του εν λόγω είδους, καθώς και την πρόκληση σημαντικής διατάραξης των συνθηκών διαβίωσης του είδους αυτού από τα ορυχεία «Feixolín», «Salguero-Prégame-Valdesegadas», «Fonfría», «Ampliación de Feixolín» και «Nueva Julia», γεγονός που οδήγησε στον χαρακτηρισμό της εν λόγω περιοχής ως ΖΕΠΠ,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, σε σχέση με τη ΖΕΠΠ «Alto Sil», από το άρθρο 6, παράγραφοι 2,3 και 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (2).

- γ) ότι, από τον Ιανουάριο του 1998, το Βασιλείο της Ισπανίας,

— παραλείποντας να λάβει, όσον αφορά την εξορυκτική δραστηριότητα των ορυχείων «Feixolín», «Salguero-Prégame-Valdesegadas», «Fonfría», και «Nueva Julia», τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει το οικολογικό ενδιαφέρον που είχε σε εθνικό επίπεδο η προτεινόμενη περιοχή «Alto Sil»,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, σε σχέση με την προτεινόμενη περιοχή «Alto Sil», από τη νομολογία του Δικαστηρίου, όπως αυτή διατυπώθηκε με τις αποφάσεις της 13ης Ιανουαρίου 2005, C-117/03, *Società Italiana Dragaggi SpA* και λοιποί κατά *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti* και *Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia* (Συλλογή 2005, σ. I-167) και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, C-244/05, *Bund Naturschutz in Bayern eV* και λοιποί κατά *Freistaat Bayern* (Συλλογή 2006, σ. I-8445), και